Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE PODPREDSEDU SÚDNEHO DVORA

zo 7. marca 2013*

„Odvolanie — Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Koncentrácie podnikov — Európsky trh s elektrickou energiou — Získanie kontroly nad spoločnosťou Segebel SA spoločnosťou EDF — Rozhodnutie, ktorým sa vyhlasuje koncentrácia za zlučiteľnú so spoločným trhom pod podmienkou dodržania záväzkov prijatých spoločnosťou EDF — Odmietnutie Komisie predĺžiť spoločnosti EDF lehotu stanovenú na splnenie určitých záväzkov — Pojmy naliehavosť a vážna a nenapraviteľná ujma“

Vo veci C-551/12 P(R),

ktorej predmetom je odvolanie na základe článku 57 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 30. novembra 2012,

**Électricité de France SA (EDF),** so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: A. Creus Carreras a A. Valiente Martin, abogados,

odvolateľka,

ďalší účastník konania:

**Európska komisia,** v zastúpení: C. Giolito a S. Noë, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

PODPREDSEDA SÚDNEHO DVORA,

po vypočutí prvého generálneho advokáta N. Jääskinen,

vydal toto

**Uznesenie**

1 Électricité de France SA (EDF) (ďalej len „EDF“) sa svojím odvolaním domáha zrušenia uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 11. októbra 2012, Électricité de France/Komisia (T-389/12 R, ďalej len „napadnuté uznesenie“), ktorým Komisia zamietla jej návrh na nariadenie predbežných opatrení týkajúcich sa rozhodnutia Komisie C(2012) 4617 final, z 28. júna 2012 (ďalej len „sporné rozhodnutie“), ktorým jej odmietla predĺžiť lehotu stanovenú na splnenie určitých záväzkov, stanovených v rozhodnutí K(2009) 9059 z 12. novembra 2009, ktorým sa povoľuje koncentrácia týkajúca sa získania výlučnej kontroly nad aktívami podniku Segebel spoločnosťou Électricité de France (vec COMP/M.5549 – EDF/Segebel).

* Jazyk konania: angličtina.

**Právny rámec, skutkové okolnosti a konanie pred sudcom, ktorý rozhoduje o nariadení predbežného opatrenia**

2 Právny rámec a skutkové okolnosti sporu boli zhrnuté v bodoch 1 až 5 napadnutého uznesenia nasledovne:

„1. Rozhodnutím K(2009) 9059 z 12. novembra 2009 Komisia Európskych spoločenstiev povolila na základe článku 6 ods. 1 písm. b) a ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi [(ďalej len „nariadenie ES o koncentráciách“)] (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40) koncentráciu týkajúcu sa získania výlučnej kontroly nad aktívami podniku Segebel odvolateľkou [EDF] za podmienky, že odvolateľka dodrží dva záväzky, ktoré navrhla Komisii, aby rozptýlila pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť koncentrácie so spoločným trhom (vec COMP/M.5549 – EDF/Segebel).

2. Predajom projektu Dils-Energie, týkajúceho sa rozvoja elektrárne, dodržala odvolateľka v júli 2011 svoj prvý záväzok.

3. Podľa druhého záväzku bola odvolateľka povinná predať iný projekt týkajúci sa rozvoja elektrárne, projekt Nest-Energie, vhodnému nadobúdateľovi v prípade, ak by pred 30. júnom 2012 neprijala konečné rozhodnutie o tom, že sama investuje do tohto projektu.

4. Po tom, čo odvolateľka uviedla významné zmeny trvalej povahy, ktoré nastali na belgickom trhu s elektrickou energiou od prijatia rozhodnutia o povolení K(2009) 9059 a ktoré neboli predvídateľné v roku 2009, obrátila sa listom zo 14. mája 2012 na Komisiu, pričom uviedla, že bolo pre ňu nemožné, ako pre akéhokoľvek iného organizátora trhu, prijať konečné investičné rozhodnutie o projekte Nest-Energie pred uplynutím lehoty stanovenej na 30. júna 2012. Požiadala teda Komisiu, [ako jej to umožňuje doložka o preskúmaní uvedená v časti 4 jej záväzkov], aby jej predĺžila túto lehotu do 31. decembra 2014.

5. [Sporným] rozhodnutím odmietla Komisia vyhovieť žiadosti o predĺženie, pričom poskytla odvolateľke dodatočnú lehotu v trvaní tri a pol mesiaca, teda do 15. októbra 2012… .“

3 Odvolateľka návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 5. septembra 2012 podala žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia sporného rozhodnutia.

4 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu toho istého dňa odvolateľka podala návrh na základe článku 76a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, aby sa vec prejednala v skrátenom súdnom konaní a návrh na nariadenie predbežného opatrenia, pričom navrhla, aby predseda Všeobecného súdu:

— nariadil predĺženie lehoty, ktorá jej bola poskytnutá, na prijatie konečného investičného rozhodnutia alebo na predaj projektu Nest-Energie, a to kým Všeobecný súd rozhodne o žalobe vo veci samej,

— rozhodol o trovách konania neskôr.

5 V písomných pripomienkach Komisia navrhla sudcovi, ktorý rozhoduje o predbežnom opatrení, aby zamietol tento návrh.

**Napadnuté uznesenie**

6 Po pripomenutí v bode 10 napadnutého uznesenia, že dve podmienky týkajúce sa naliehavosti a *fumus boni iuris* sú kumulatívne, predseda Všeobecného súdu najprv od bodu 13 tohto uznesenia preskúmal otázku, či podmienka týkajúca sa naliehavosti, bola splnená.

7 V bode 14 napadnutého uznesenia predseda Všeobecného súdu uviedol, že podľa EDF je naliehavosť vyvolaná sporným rozhodnutím zjavná z hľadiska samotnej povahy sporného rozhodnutia, lebo ukladá predaj určitých aktív konkurentovi (potenciálnemu) a že pokiaľ sa predaj uskutoční, nebude možné vrátiť sa späť. Dodal, že podľa tvrdení EDF je takmer nemožné kvantifikovať takto vzniknutú ujmu, lebo EDF vznikne takáto škoda natrvalo a že okamžitý predaj predstavuje vážne riziko stratového predaja.

8 Predseda Všeobecného súdu po tom, čo v bode 15 napadnutého uznesenia pripomenul, že naliehavosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí byť posudzovaná s ohľadom na potrebu nariadenia predbežného opatrenia, ktorého cieľom je zabrániť vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy na strane účastníka, ktorý o jeho nariadenie žiada, uviedol v bodoch 16 až 18 uvedeného uznesenia, že keďže uvádzaná ujma je finančnej povahy, požadované predbežné opatrenia sú odôvodnené len vtedy, ak sa ukáže, že by sa v prípade neexistencie týchto opatrení odvolateľka nachádzala v situácii, ktorá by mohla ohroziť jej finančnú životaschopnosť pred vydaním rozhodnutia, ktorým sa ukončuje konanie vo veci samej, alebo že by jej trhové podiely boli významne zmenené najmä z hľadiska veľkosti a obratu jej podniku, ako aj vlastnosti skupiny, do ktorej patrí. Návrh na nariadenie predbežných opatrení musí podľa predsedu Všeobecného súdu obsahovať konkrétne a presné údaje podložené detailnými dokumentmi, ktoré poskytujú vierohodný a globálny pohľad na finančnú situáciu odvolateľky a ktoré umožňujú posúdiť presné dôsledky, ktoré by pravdepodobne vyplynuli z neexistencie navrhovaných opatrení.

9 V bodoch 19 až 21 napadnutého uznesenia predseda Všeobecného súdu rozhodol, že ujma uvedená v prejednávanom prípade musela byť evidentne kvalifikovaná ako ujma výlučne finančnej povahy, pričom sa EDF obmedzila na vyjadrenie pochybností, pokiaľ ide o ich kvantifikovateľnú povahu. Tiež konštatoval, že EDF neposkytla vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nijaké informácie o veľkosti a obrate jej podniku a že neposkytla vierohodný a globálny pohľad na jej finančnú situáciu. Okrem toho predseda Všeobecného súdu uviedol, že EDF nezmienila svoju príslušnosť v skupine EDF a neuviedla finančnú situáciu tejto skupiny.

10 V bodoch 22 až 24 napadnutého uznesenia predseda Všeobecného súdu uviedol, že EDF nepreukázala, že uvádzaná finančná ujma bola dostatočne vážna, aby odôvodnila nariadenie požadovaných predbežných opatrení. Konštatoval, že EDF predovšetkým nepreukázala, že by sa v prípade neexistencie požadovaných predbežných opatrení nachádzala v situácii, ktorá by mohla ohroziť jej vlastnú existenciu alebo mohla významne zmeniť jej trhové podiely. Preto sa predseda Všeobecného súdu domnieval, že uvádzaná naliehavosť nebola preukázaná a že finančná ujma uvádzaná odvolateľkou nemôže odôvodniť nariadenie požadovaných predbežných opatrení.

11 Na doplnenie predseda Všeobecného súdu dodal v bodoch 25 a 26 napadnutého uznesenia, že uvádzaná finančná ujma musela byť nižšia ako náklady na investície nevyhnutné na realizáciu projektu Nest-Energie, odhadované na 800 miliónov eur. Keďže podľa verejne dostupných informácií, teda zo správy za rok 2011 zverejnenej skupinou EDF na jej internetovej stránke, dosiahol celkový obchodný obrat skupiny v roku 2011 viac ako 65 miliárd eur, predseda Všeobecného súdu sa domnieval, že sa zdalo vylúčené, aby ujma vzniknutá odvolateľke buď predajom aktív spoločnosti poverenej rozvojom projektu Nest-Energie alebo konečným rozhodnutím pokračovať v investícii do tohto projektu, mohla byť kvalifikovaná ako vážna.

12 V bodoch 27 a 28 napadnutého uznesenia predseda Všeobecného súdu zamietol návrh na nariadenie predbežných opatrení predložený spoločnosťou EDF z dôvodu nedostatku naliehavosti bez toho, aby preskúmal nenapraviteľnosť uvádzanej ujmy.

**Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania:**

13 EDF navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnuté uznesenie a nariadil predbežné opatrenia požadované pred Všeobecným súdom v rámci veci T-389/12 R, teda aby odložil dátum, ku ktorému EDF musí prijať konečné investičné rozhodnutie alebo predať projekt Nest-Energie, a to až do vyhlásenia rozsudku Všeobecného súdu vo veci žaloby o neplatnosť, ktorá bola podaná proti spornému rozhodnutiu,

— subsidiárne zrušil napadnuté uznesenie a vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania a

— vykonal výsluch s cieľom vyjasniť rôzne právne otázky v prejednávanom prípade.

14 Vo svojich pripomienkach podaných do kancelárie Súdneho dvora dňa 21. decembra 2012 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a subsidiárne aby zamietol návrh na nariadenie predbežných opatrení a zaviazal EDF na náhradu trov konania.

15 Dňa 28. januára 2013 boli v rámci výsluchu požadovaného odvolateľkou vypočuté ústne pripomienky a odpovede na otázky účastníkov konania.

**O odvolaní**

16 Na podporu svojej žaloby EDF uvádza päť odvolacích dôvodov

— porušenie práva na účinný prostriedok nápravy,

— porušenie práva na spravodlivý proces,

— porušenie zásady rovnosti zaobchádzania,

— nesprávne posúdenie právneho pojmu naliehavosť,

— subsidiárne, nesprávne posúdenie relevantného skutkového stavu pri určení právneho pojmu naliehavosť.

17 Je treba najprv preskúmať štvrtý odvolací dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o pojem naliehavosť, ktorý sa delí na tri časti.

18 Po prvé EDF vytýka predsedovi Všeobecného súdu, že sa domnieval, že podmienky potrebné na nariadenie predbežných opatrení, presnejšie predbežných opatrení týkajúcich sa *fumus boni iuris* a naliehavosti, sú úplne rozdielne, zatiaľ čo v skutočnosti sú vzájomne závislé, takže *fumus boni iuris*, ktorý je v prejednávanom prípade veľmi výrazný, musí mať vplyv na posúdenie podmienky týkajúcej sa naliehavosti.

19 Po druhé v napadnutom uznesení došlo k nesprávnemu posúdeniu, pokiaľ ide o pojem „vážna ujma“. Podľa judikatúry je vážna ujma jednoducho nezanedbateľná ujma. Následná analýza predsedu Všeobecného súdu v tomto uznesení prakticky opätovne nesprávne usúdila, že ujma vzniknutá veľkému podniku nie je nikdy vážna. Na podporu svojho tvrdenia EDF uvádza uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 16. januára 1975, Johnson & Firth Brown/Komisia (3/75 R, Zb. s. 1), ktorým Súdny dvor poskytol žalobkyni požadované predbežné opatrenie tým, že odložil povinnosť British Steel Corporation predať určité aktíva. EDF tiež uvádza, že v rámci veci, v ktorej bol vydaný rozsudok

Všeobecného súdu z 22. októbra 2002, Schneider Electric/Komisia, T-77/02, Zb. s. II-4201, Komisia implicitne uznala naliehavosť situácie, v ktorej bol dotknutý podnik povinný opätovne predať svoje nadobudnuté akcie, keďže uzavrela zmier s týmto podnikom s tým, že mu predĺžila lehotu na uskutočnenie tohto opätovného predaja.

20 Po tretie predseda Všeobecného súdu sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že kvalifikoval ujmu vzniknutú EDF ako „výlučne finančnej povahy“.

21 Keďže v tejto súvislosti prvou časťou svojho štvrtého odvolacieho dôvodu odvolateľka uvádza, že podmienky nevyhnutné na nariadenie predbežných opatrení sú vzájomne závislé, takže *fumus boni iuris*, v prejednávanom prípade údajne veľmi výrazný, by mal mať vplyv na posúdenie podmienky týkajúcej sa naliehavosti, je treba pripomenúť, že podľa judikatúry a ako pripomenul predseda Všeobecného súdu v bode 10 napadnutého uznesenia, sú tieto podmienky kumulatívne, takže návrh na nariadenie predbežných opatrení musí byť zamietnutý, ak jedna z nich nie je splnená [uznesenia predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 1996, SCK a FNK/Komisia, C-268/96 P(R), Zb. s. I-4971, bod 30; zo 17. decembra 1998, Emesa Sugar/Komisia, C-364/98 P(R), Zb. s. I-8815, bod 47 ako aj z 25. októbra 2012, Hassan/Rada, C-168/12 P(R), bod 22].

22 V rámci toho celkového skúmania sudca, ktorý rozhoduje o nariadení predbežných opatrení disponuje širokou mierou voľnej úvahy a môže slobodne rozhodnúť s ohľadom na osobitosti prejednávanej veci o spôsobe, akým musia byť tieto rôzne podmienky preskúmané, ako aj o poradí tohto skúmania, keďže žiadne pravidlo práva Únie mu neukladá vopred stanovenú analytickú schému na účely posúdenia nevyhnutnosti rozhodnúť o nariadení predbežných opatrení [uznesenia predsedu Súdneho dvora z 19. júla 1995, Komisia/Atlantic Container Line a. i., C-149/95 P(R), Zb. s. I-2165, bod 23, ako aj Emesa Sugar/Komisia, už citované, bod 44].

23 Nie je tiež vylúčené, aby sudca, ktorý rozhoduje o nariadení predbežných opatrení, pokiaľ to považuje za vhodné, na účely preukázania *fumus boni iuris* zohľadnil pri posudzovaní naliehavosti a prípadne aj zvážení protichodných záujmov, väčšiu či menšiu závažnosť uvádzaných dôvodov (uznesenie Hassan/Rada, už citované, bod 24; pozri tiež v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora z 23. februára 2001, Rakúsko/Rada, C-445/00 R, Zb. s. I-1461, bod 110).

24 Hoci väčšia či menšia závažnosť *fumus boni iuris* má vplyv na posúdenie naliehavosti, nič to nemení na tom, že sa v súlade s ustanoveniami článku 104 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu jedná o dve rozličné podmienky, ktoré vedú k získaniu odkladu výkonu, takže odvolateľka zostáva povinná preukázať tiež naliehavosť vážnej a nenapraviteľnej ujmy [pozri uznesenia predsedu Súdneho dvora z 31. januára 2011, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P-R, bod 27, a z 19. júla 2012, Akhras/Rada, C-110/12 P (R), bod 26].

25 Za týchto podmienok treba uviesť, že aj keď predseda Všeobecného súdu preskúmal, ba dokonca akceptoval, existenciu *fumus boni iuris*, táto okolnosť ho nezbavila povinnosti preskúmať podmienku týkajúcu sa naliehavosti a nemohla sama o sebe viesť k nariadeniu požadovaných predbežných opatrení (uznesenie Hassan/Rada, už citované, bod 26).

26 Z toho vyplýva, že bod 13 napadnutého uznesenia, podľa ktorého je treba najprv preskúmať, či podmienka týkajúca sa naliehavosti je splnená, neobsahuje žiadne nesprávne právne posúdenie. Preto musí byť prvá časť štvrtého odvolacieho dôvodu zamietnutá.

27 Druhou časťou štvrtého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že napadnuté uznesenie obsahuje nesprávne právne posúdenie, pokiaľ ide o pojem „vážna ujma“. Odvolateľka predovšetkým tvrdí, že analýza predsedu Všeobecného súdu v tomto uznesení vedie prakticky k nesprávnej domnienke, že ujma vzniknutá veľkému podniku nie je nikdy vážna.

28 V tejto súvislosti je treba pripomenúť, že predseda Súdneho dvora stanovil najskôr v bodoch 16 až 19 napadnutého uznesenia predpoklad, podľa ktorého na to, aby odvolateľka preukázala, že finančná ujma, ktorá jej môže vzniknúť, je vážna a nenapraviteľná, musí predložiť v texte svojho návrhu na nariadenie predbežných opatrení konkrétne a presné údaje, podložené detailnými dokumentmi, ktoré poskytujú vierohodný a globálny pohľad na jej finančnú situáciu a ktoré umožňujú posúdiť tiež presné dôsledky, ktoré by pravdepodobne vyplynuli z neexistencie navrhovaných opatrení.

29 Ďalej v bodoch 20 a 21 tohto uznesenia predseda Všeobecného súdu konštatoval, že odvolateľka neposkytla vo svojom návrhu na nariadenie predbežných opatrení nijaké informácie o veľkosti a obrate jej podniku. Nakoniec zdôraznil, že odvolateľka neuviedla svoju príslušnosť ku skupine EDF a neuviedla finančnú situáciu poslednej uvedenej. Z toho v bode 22 tohto uznesenia vyvodil, že odvolateľka nepreukázala, že uvádzaná finančná ujma bola dostatočne vážna, aby odôvodnila nariadenie požadovaných predbežných opatrení a preto v bode 27 toho istého uznesenia uviedol, že sa nezdalo byť potrebné preskúmať nenapraviteľnosť uvádzanej ujmy.

30 Je nutné konštatovať, že toto odôvodnenie obsahuje nesprávne právne posúdenie, pokiaľ ide o pojem „vážna ujma“.

31 Keďže predseda Všeobecného súdu dospel k záveru, že nie je schopný posúdiť vážnosť finančnej ujmy uvádzanej odvolateľkou v jej návrhu na nariadenie predbežných opatrení v prípade neexistencie údajov, ktoré by umožňovali poskytnúť vierohodný a globálny pohľad na jej finančnú situáciu, založil svoje odôvodnenie na koncepcii týkajúcej sa výlučne tohto pojmu vážnosti. Toto odôvodnenie zahŕňa, že je vždy nevyhnutné umožniť porovnať čiastku každej uvádzanej finančnej ujmy s veľkosťou podniku, ktorému by vznikla v prípade neprijatia požadovaných predbežných opatrení. To ale nie je prípad návrhu podaného odvolateľkou v prejednávanom prípade, ktorý je založený nie na finančnej situácii odvolateľky, ale v zásade na povinnosti uskutočniť obchodné rozhodnutie v údajne nevhodnej lehote.

32 Veľkosť podniku môže mať určite vplyv na posúdenie vážnosti uvádzanej finančnej ujmy, pričom tá je závažnejšia, ak je významná vzhľadom na túto veľkosť a menej závažná v opačnom prípade. Za určitých okolností tvrdenia týkajúce sa vážnosti uvádzanej ujmy môžu byť vylúčené na základe obyčajného porovnania medzi ujmou a obratom podniku, ktorému by mohla vzniknúť (pozri v tomto zmysle uznesenia predsedu Súdneho dvora z 26. februára 1981, Arbed a i./Komisia, 20/81 R, Zb. s. 721, bod 14, ako aj z 23. mája 1990, Comos-Tank a i./Komisia, C-51/90 R a C-59/90 R, Zb. s. I-2167, body 25 a 26).

33 Nie je však vylúčené, aby objektívne významná finančná ujma vyplývajúca údajne z povinnosti uskutočniť s konečnou platnosťou dôležité obchodné rozhodnutie v nevhodnej lehote bola považovaná za „vážnu“, dokonca vážnosť takejto ujmy môže byť považovaná za zjavnú aj v prípade neexistencie informácií týkajúcich sa veľkosti dotknutého podniku. Podmienka, podľa ktorej odvolateľka neposkytla v jej návrhu na nariadenie predbežných opatrení informácie týkajúce sa veľkosti podniku, do ktorého patrí, nestačí sama osebe na to, aby odôvodnila zamietnutie tohto návrhu z dôvodu, že odvolateľka nepreukázala vážnosť uvádzanej ujmy.

34 Keďže napadnuté uznesenie sa opiera vo svojom bode 22 o skutočnosť, že žalobkyňa predovšetkým nepreukázala v súlade s požiadavkami stanovenými judikatúrou citovanou v bode 16 tohto uznesenia, že sa v prípade neexistencie požadovaných predbežných opatrení nachádza v situácii, ktorá by mohla ohroziť jej samotnú existenciu alebo významne zmeniť jej trhové podiely, tieto požiadavky vyplývajú z hľadiska svojej povahy skôr z pojmu nenapraviteľnosť uvádzanej ujmy, ako zo závažnosti tejto ujmy. Keďže napadnuté uznesenie sa výlučne opiera o skutočnosť, že existencia vážnej ujmy nebola preukázaná bez toho, aby došlo k preskúmaniu nenapraviteľnosti tejto ujmy, uvedené požiadavky nie sú relevantné na účely posúdenia odôvodnenosti úvahy uvedenej v tomto uznesení.

35 Keďže druhá časť štvrtého odvolacieho dôvodu je dôvodná, je treba zrušiť napadnuté uznesenie, lebo sudca, ktorý rozhoduje o nariadení predbežných opatrení, sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o pojem „vážna ujma“. Nie je preto nevyhnutné preskúmať tretiu časť štvrtého odvolacieho dôvodu, ani prvý, druhý, tretí a piaty odvolací dôvod.

36 Z článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že ak Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu, môže v danej veci vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecnému súdu.

37 Vyššie uvedené ustanovenie sa tiež uplatní na odvolania podané v súlade s článkom 57 druhým odsekom Štatútu Súdneho dvora [pozri uznesenia predsedu Súdneho dvora z 29. januára 1997, Antonissen/Rada a Komisia, C-393/96 P(R), Zb. s. I-441, bod 45, ako aj zo 14. júna 2012, Qualitest FZE/Rada, C-644/11 P(R), bod 59].

38 Keďže v spore je možné rozhodnúť, je treba rozhodnúť o návrhu na nariadenie predbežných opatrení predloženom spoločnosťou EDF.

**O návrhu na nariadenie predbežných opatrení**

39 Článok 104 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu stanovuje, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí uvádzať „predmet konania, okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad odôvodňujú nariadenie navrhovaných predbežných opatrení“. Okrem toho návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí byť dostatočne jasný a presný, aby umožnil žalovanému pripraviť si svoje pripomienky a sudcovi, ktorý rozhoduje o nariadení predbežného opatrenia, rozhodnúť o návrhu prípadne bez ďalších podporných informácií, pričom skutkové a právne okolnosti, na ktorých je žaloba založená, musia vyplynúť koherentným a zrozumiteľným spôsobom už z textu samotného návrhu [uznesenie predsedu Súdneho dvora z 30. apríla 2010, Ziegler/Komisia, C-113/09 P(R), bod 13].

40 Odvolateľka je povinná dokázať, že nemôže počkať na výsledok konania vo veci samej bez toho, aby utrpela vážnu a nenapraviteľnú ujmu (pozri v tomto zmysle uznesenia predsedu Súdneho dvora zo 4. decembra 1991, Matra/Komisia, C-225/91 R, Zb. s. I-5823, bod 19, ako aj SCK a FNK/Komisia, už citované, bod 30). Bezprostrednosť ujmy nemusí byť preukázaná s absolútnou istotou, jej vznik však musí byť s dostatočnou pravdepodobnosťou predvídateľný [uznesenie z 29. júna 1993, Nemecko/Rada, C-280/93 R, Zb. s. I-3667, body 32 a 34, ako aj uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. decembra 1999, HFB a i./Komisia, C-335/99 P(R), Zb. s. I-8705, bod 67].

41 Okrem toho, v prípade návrhu na odklad výkonu aktu Únie je nariadenie požadovaného predbežného opatrenia odôvodnené, pokiaľ dotknutý akt predstavuje rozhodujúcu príčinu uvádzanej vážnej a nenapraviteľnej ujmy (uznesenia Akhras/Rada, už citované, bod 44 a Hassan/Rada, už citované, bod 28). Ak v prejednávanom prípade návrh na nariadenie predbežných opatrení nevedie formálne k nariadeniu odkladu výkonu aktu, je treba konštatovať, že požadované predbežné opatrenie je podobné takémuto odkladu, keďže odvolateľka chce získať dodatočnú lehotu viac ako dvoch rokov, aby si mohla vybrať medzi dvomi možnosťami stanovenými záväzkami, ktoré prijala, pokiaľ ide o projekt Nest-Energie. Toto predbežné opatrenie môže byť prijaté len, ak odmietnutie Komisie udeliť súhlas s predĺžením lehoty požadovaným odvolateľkou by bolo považované za rozhodujúcu príčinu uvádzanej vážnej a nenapraviteľnej ujmy.

42 V tejto súvislosti je treba najprv uviesť, že časť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia týkajúca sa údajnej vážnej a nenapraviteľnej ujmy, ktorá by mohla vzniknúť odvolateľke, neobsahuje nijaký odhad významnosti uvádzanej ujmy a týka sa výlučne dôsledkov, ktoré podľa odvolateľky vyplývajú z okamžitého predaja projektu Nest-Energie, s výnimkou tých dôsledkov, ktoré prípadne vyplývajú z rozhodnutia investovať do tohto projektu, aj keď odvolateľka mala na výber medzi týmito dvomi

možnosťami v súlade s predmetným záväzkom. Pokiaľ ide o naliehavosť, odvolateľka uvádza vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, že „naliehavosť vytvorená [sporným] rozhodnutím, ktoré ukladá začatie konania o predaji pred 16. októbrom 2012, je zjavná z hľadiska jeho povahy, lebo zaväzuje spoločnosť EDF, aby predala určité aktíva v prospech (potenciálneho) konkurenta, vhodného nadobúdateľa“.

43 Z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ako celku však vyplýva, že ujma uvádzaná odvolateľkou spočíva v jej povinnosti vybrať si pred 30. júnom 2012, s lehotou predĺženou sporným rozhodnutím do 15. októbra 2012, medzi dvomi možnosťami stanovenými jej druhým záväzkom, teda na jednej strane predajom projektu Nest-Energie vhodnému nadobúdateľovi alebo na strane druhej prijatím jej vlastného konečného rozhodnutia o investícii do tohto projektu, pričom každá z týchto možností predstavuje pre ňu údajne finančnú stratu. Odvolateľka tvrdí, že investícia do projektu Nest-Energie predstavujúca náklady vo výške 800 miliónov eur by mohla pokryť jej ročné fixné a variabilné náklady, ale nepokrýva určite pôvodnú investíciu a nedosahuje prah požadovanej rentability, zatiaľ čo okamžitý predaj projektu konkurentovi by predstavoval seriózne riziko stratového predaja a bol by nezvratný v tom, že by odvolateľka stratila možnosť sama investovať do tohto projektu.

44 Napriek tomuto poňatiu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je treba konštatovať, že odvolateľka nepredložila údaje preukazujúce existenciu vážnej ujmy, ktorej vznik by bol s dostatočnou pravdepodobnosťou predvídateľný v súlade s požiadavkami, ktoré vyplývajú z judikatúry uvedenej v bodoch 39 a 40 tohto uznesenia.

45 Odvolateľka nepredložila vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nijaké relevantné informácie, pokiaľ ide o povahu a významnosť ujmy, ktorá by jej mohla vzniknúť v jednom alebo druhom prípade, ktoré zodpovedajú dvom možnostiam, medzi ktorými si mohla slobodne vybrať. Ako to Komisia uviedla na pojednávaní, je treba sa domnievať, že aktuálna hodnota predmetného projektu, ktorá ostatne v širokej miere závisí od jeho vyhliadok rentability, je v zásade totožná s cenou, ktorú nadobúdateľ bude pripravený zaplatiť v prípade predaja tohto projektu v rámci konania o zrušení investície, pričom akékoľvek iné posúdenie tejto hodnoty by obsahovalo nevyhnutne výlučne špekulatívnu skutočnosť. Toto konštatovanie znamená, že skutočnosť, že odvolateľka pristúpi k okamžitému predaju projektu Nest-Energie jej v zásade nespôsobí nijakú ujmu, keďže týmto predajom získa čiastku zodpovedajúcu aktuálnej cene jej majetku.

46 Keďže odvolateľka sa však domnieva po prvé, že aktuálne trhové podmienky jej neumožňujú prijať kladné rozhodnutie o investícii do projektu pred 30. júnom 2012, dokonca pred 15. októbrom 2012 a po druhé, predaj projektu Nest-Energie za týchto podmienok znamená vznik straty, pričom jej tvrdenie, založené na výskyte vážnej a nenapraviteľnej ujmy, spočíva teda, pokiaľ ide o každé z týchto možných opatrení, na predpoklade, podľa ktorého vyhliadky rentability predmetného projektu sa nemôžu zlepšiť a trhová hodnota tohto projektu je neobyčajne nízko.

47 Z toho vyplýva, že uvádzaná ujma existuje len, pokiaľ podmienky na belgickom trhu s elektrickou energiou sa budú vyvíjať kladne z hľadiska výrobcov elektrickej energie pred koncom roku 2014, takže odvolateľka by mohla investovať do projektu Nest-Energie alebo ho predať za podmienok na trhu, ktoré sú vo vzťahu k týmto operáciám priaznivejšie. V opačnom prípade by odvolateľke nevznikla nijaká ujma, lebo možnosť čakať až do konca roku 2014 pre uskutočnenie jej voľby jej nič neprinesie, takže bude povinná ju uskutočniť za podobných trhových podmienok, dokonca nevýhodnejších, v porovnaní s aktuálnymi podmienkami.

48 Na základe uplatnenia zásad judikatúry pripomenutých v bode 40 tohto uznesenia, ujma, aká je uvedená v prejednávanom prípade, ako aj jej významnosť, a teda aj jej vážnosť, môže byť považovaná ako predvídateľná s dostatočnou pravdepodobnosťou len v prípade, ak sa ukáže, že budúci výskyt okolností vyvolávajúcich túto ujmu, teda predpokladaný kladný vývoj belgického trhu s elektrickou energiou, je možný. Ak sa chce odvolateľka opierať o vážnosť tejto ujmy na preukázanie naliehavosti jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, musí predložiť tvrdenia a dôkazy, ktoré sú spôsobilé

preukázať, že je pravdepodobné, že belgický trh s elektrickou energiou sa bude vyvíjať kladne z pohľadu výrobcov elektrickej energie pred koncom roku 2014, a to v takom okamihu, kedy bude mať možnosť uskutočniť obchodné rozhodnutie, ktoré jej ukladá dotknutý záväzok za podmienok významne priaznivejších, ak by požadované predmetné opatrenie bolo nariadené.

49 V tejto súvislosti je treba konštatovať, že žalobkyňa nepredložila takéto tvrdenie, ani takýto dôkaz vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Naopak kvalifikovala ako „významné a trvalé“ zmeny, ktoré nastali na belgickom trhu s elektrickou energiou medzi rokmi 2009 a 2012, ktoré spôsobili aktuálnu situáciu na tomto trhu.

50 Okrem toho odvolateľka tiež neuviedla vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia dôvody, pre ktoré údajne negatívne dôsledky vyplývajúce pre ňu z povinnosti uskutočniť počas roku 2012 obchodné rozhodnutie, ktoré je povinná urobiť, medzi predajom projektu Nest-Energie a prijatím konečného investičného rozhodnutia do tohto projektu, predstavujú vážnu ujmu, ktorá by jej bola spôsobená rozhodujúcim spôsobom tým, že by Komisia odmietla predĺžiť lehotu stanovenú pre túto voľbu.

51 Ak by rozhodnutie predlžujúce lehotu stanovenú v predmetnom záväzku umožnilo odložiť, dokonca vylúčiť tieto dôsledky, je treba konštatovať, že vývoj belgického trhu s elektrickou energiou medzi rokmi 2009 a 2012, ako aj úvodná voľba uskutočnená odvolateľkou v roku 2009 súhlasiť s týmto záväzkom, sú tiež priame príčiny. Ak by pôvodne určená lehota bola odlišná alebo ak by vývoj predmetného trhu bol odlišný, návrh na odklad a sporné rozhodnutie, ktoré boli na začiatku tohto konania, by nemali dôvod. Preto odmietnutie Komisie predĺžiť túto lehotu nemôže byť považované za rozhodujúcu príčinu uvádzanej ujmy v zmysle judikatúry citovanej v bode 41 tohto uznesenia.

52 Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolateľka nepreukázala, že by jej mohla byť spôsobená vážna ujma v prípade neprijatia požadovaných predbežných opatrení.

53 Je treba dodať, že v každom prípade uvádzaná ujma nemôže byť v prejednávanom prípade kvalifikovaná ako nenapraviteľná.

54 Ak je uvádzaná ujma finančnej povahy, požadované predbežné opatrenia môžu byť odôvodnené, ak sa ukáže, že v prípade neexistencie týchto opatrení by sa odvolateľka nachádzala v situácii, ktorá by mohla ohroziť jej finančnú životaschopnosť pred vydaním rozhodnutia, ktorým sa ukončuje konanie vo veci samej, alebo že by jej trhové podiely boli významne zmenené najmä z hľadiska veľkosti a obratu jej podniku, ako aj vlastností skupiny, do ktorej patrí [pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora z 15. apríla 1998, Camar/Komisia a Rada, C-43/98 P(R), Zb. s. I-1815, bod 36].

55 Keďže v prejednávanom prípade kritérium týkajúce sa straty trhových podielov nie je relevantné, je treba preskúmať, či by sa v prípade neexistencie požadovaných predbežných opatrení odvolateľka nachádzala v situácii, ktorá by mohla ohroziť jej finančnú životaschopnosť.

56 Uvádzaná ujma je vyčíslená podľa stratového predaja a poklesu očakávaní rentability, pokiaľ ide o investície, ktorých výška dosahuje 800 miliónov eur, zatiaľ čo z verejných zdrojov, teda zo správy za rok 2011 zverejnenej skupinou EDF na jej internetovej stránke, vyplýva, že celkový obrat tejto skupiny dosiahol v roku 2011 viac ako 65 miliárd eur.

57 So zreteľom na finančnú silu skupiny EDF je treba uviesť, že ujma spôsobená odvolateľke buď predajom aktív spoločnosti poverenej rozvojom projektu Nest-Energie alebo konečným rozhodnutím pokračovať v investícii do tohto projektu, nemôže ohroziť finančnú životaschopnosť odvolateľky.

58 Toto konštatovanie nemôže byť vyvrátené tvrdením uvedeným odvolateľkou v rámci piateho odvolacieho dôvodu jej odvolania, podľa ktorého v zásade porovnanie medzi svetovým obratom skupiny EDF, teda 65 miliardami eur a nákladmi na investície v prejednávanom prípade, teda 800

miliónmi eur, nie je relevantné na účely posúdenia vážnosti ujmy uvádzanej v prejednávanom prípade. Je naopak vhodné konštatovať, že takéto porovnanie je v každom prípade relevantné v rámci posúdenia nenapraviteľnosti tejto ujmy. Ujma vyplývajúca údajne zo strát, ktoré mohli byť realizované v kontexte investícií, ktorých náklady sú 800 miliónov eur, nemôže ohroziť finančnú životaschopnosť podniku, ktorého obrat dosahuje viac ako 65 miliárd eur.

59 Pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa skutočnosti, že uvádzanú ujmu nie je možné vyčísliť a je teda nenapraviteľná, toto tvrdenie nemôže uspieť, keďže ako to vyplýva z bodov 42 až 49 tohto uznesenia, odvolateľka dostatočne neuviedla v jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia povahu a význam tejto ujmy.

60 Ujma finančnej povahy sa skutočne považuje za nenapraviteľnú, ak nemôže byť úplne kompenzovaná, čo môže byť predovšetkým prípad, ak ujma, ktorá aj keď sa objaví, nemôže byť vyčíslená (uznesenie Comos-Tank a i./Komisia, už citované, bod 24).

61 Nie je však možné rozhodnúť, či ujma môže byť vyčíslená, keďže jej povaha a význam nie sú v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia spresnené v čo najväčšom rozsahu. Odvolateľka je v tejto súvislosti povinná predložiť presné a presvedčivé tvrdenia a dôkazy, ak sa chce opierať o túto judikatúru, čo v prejednávanom prípad neurobila.

62 Nepreukázalo sa teda, že by ujma uvádzaná spoločnosťou EDF mohla byť kvalifikovaná ako nenapraviteľná.

63 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že odvolateľka nepreukázala naliehavosť nariadenia požadovaných predbežných opatrení. Preto musí byť návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý.

## O trovách

64 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora platí, že ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania

65 Podľa článku 138 ods. 3 tohto poriadku, ktorý sa uplatní na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 toho istého poriadku, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania, každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.

66 V prejednávanom prípade je treba rozhodnúť, že každý účastník konania znáša vlastné trovy konania vynaložené pred Súdnym dvorom v rámci tohto odvolacieho konania.

Z týchto dôvodov podpredseda Súdneho dvora nariadil:

1. **Bod 1 výroku uznesenia predsedu Všeobecného súdu Európskej únie z 11. októbra 2012, Électricité de France/Komisia (T-389/12 R), sa zrušuje.**

2. **Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.**

3. **Électricité de France SA (EDF) a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania vynaložené pred Súdnym dvorom Európskej únie v rámci tohto odvolacieho konania.**

Podpisy